

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **Grandi Stazioni Česká republika, s.r.o.**, IČO 270 88 715, se sídlem Žitná 1578/52, 120 00 Praha 2, zastoupeného JUDr. Danielem Weinholdem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, proti žalovaným **1) Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, IČO 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, **2) České dráhy, a.s.**, IČO 709 94 226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, **o ochranu rušené držby**

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá, aby první žalované byla uložena povinnost zdržet se jakéhokoli právního či faktického jednání umožňujícího druhému žalovanému rušit držbu nájemního práva žalobce spočívajícího v užívání prostor a) v budově č.p. 300 (Fantovy budovy), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, obojí zapsáno na LV č. 199, vše v katastrálním území Vinohrady, okres Hlavní město Praha, obec Praha, vše zapsáno na listu vlastnictví č. 6842 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, b) v nové odbavovací hale (objektu občanské vybavenosti) nacházející se na stavební parcele č. 2314, vše zapsané v katastrálním území Nové Město, okres Hlavní město Praha, obec Praha, na listu vlastnictví č. 3104 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, se **z a m í t á**.
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhá, aby druhému žalovanému byla uložena povinnost zdržet se rušení držby nájemního práva žalobce spočívajícího v užívání prostor a) v budově č.p. 300 (Fantovy budovy), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, obojí zapsáno na LV č. 199, vše v katastrálním území Vinohrady, okres Hlavní město Praha, obec Praha, vše zapsáno na listu vlastnictví č. 6842 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, b) v nové odbavovací hale (objektu občanské vybavenosti) nacházející se na stavební parcele č. 2314, vše zapsané v katastrálním území Nové Město, okres Hlavní město Praha, obec Praha, na listu vlastnictví č. 3104 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, se **z a m í t á**.
- III. Žaloba, kterou se žalobce domáhá, aby druhému žalovanému byla uložena povinnost vyklidit prostory a) v budově č.p. 300 (Fantovy budovy), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, obojí zapsáno na LV č. 199, vše v katastrálním území Vinohrady, okres Hlavní město Praha, obec Praha, vše zapsáno na listu vlastnictví č. 6842 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, b) v nové odbavovací hale (objektu

občanské vybavenosti) nacházející se na stavební parcele č. 2314, vše zapsané v katastrálním území Nové Město, okres Hlavní město Praha, obec Praha, na listu vlastnictví č. 3104 vedeném Katastrálním úřadem Praha-město, se **z a m í t á**.

IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou ze dne 11. 8. 2016 domáhal, aby žalovaným byla uložena povinnost specifikovaná ve výrocích I. až III. tohoto usnesení s odůvodněním, že na základě nájemní smlouvy uzavřené dne 17. 12. 2003 mezi druhým žalovaným a společností Grandi Stazioni S.p.A., DIČ 05129581004, se sídlem v Římě, via Giolitti 34, Itálie, a v důsledku postoupení práv a povinností z této nájemní smlouvy, je žalobce od roku 2004 nájemcem prostor Hlavního nádraží Praha. Předmět nájmu je v nájemní smlouvě vymezen jako „část předmětu revitalizace vyjma provozních prostor“, přičemž předmět revitalizace je v nájemní smlouvě vymezen schválenou dokumentací stavby jako budova č.p. 300 (Fantova budova, LV č. 6842) nacházející se na parcelách č. 4105/4 (LV č. 2178), č. 4105/5 (LV č. 2178) a č. 4354 (LV č. 6842) s tím, že LV č. 6842 je pro k.ú. Vinohrady, obec Praha, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, dále jako nová odbavovací hala (objekt občanské vybavenosti) nacházející se na stavební parcele č. 2314, vše zapsané na LV č. 3104 pro k.ú. Nové Město, obec Praha, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha a nakonec veřejnosti přístupná místa. V nájemní smlouvě bylo též ujednáno, že místo a rozsah provozních prostor (definovaných jako nebytové prostory určené pro zajištění železničního provozu a odbavení cestujících a jiných souvisejících činností), které předmětem nájmu nejsou, se bude měnit v závislosti na prováděné revitalizaci v souladu se schválenou dokumentací stavby. Žalobce dne 7. 7. 2016 zjistil, že první žalovaná vložila do sbírky listin obchodního rejstříku smlouvu o koupi části závodu, podle které se stala zřejmě již od 1. 1. 2016 vlastníkem výše specifikovaných budov (tj. budovy č.p. 300 a nové odbavovací haly). Tato smlouva je ve sbírce listin založena bez příloh, ze kterých by bylo možné s jistotou určit, zda součástí prodeje byly i uvedené budovy, nicméně dne 26. 7. 2016 podala první žalovaná návrh na vklad vlastnického práva k budovám, proto žalobce vychází z toho, že budovy na první žalovanou převedeny byly a první žalovaná se tak stala jejich novým pronajímatelem. Žalobce obdržel informaci, že v případě převodu části závodu na první žalovanou, hodlá druhý žalovaný uzavřít s první žalovanou nájemní smlouvu k předmětným budovám, na jejímž základě má druhý žalovaný získat právo užívat prostory v budovách. Druhý žalovaný si od žalobce vyžádal písemné svolení s takovým postupem, žalobce svolení neudělil, dle veřejných informací však druhý žalovaný od svého záměru neupustil. Druhý žalovaný k okamžiku převodu vlastnického práva pozbyl oprávnění užívat prostory v budovách, tuto povinnost nerespektuje a narušuje tak dosud pokojnou a trvalou držbu nájemního práva žalobce k předmětu nájmu. Žalobce poukazuje na to, že prostory pro svou činnost mají v budovách i další provozovatelé železniční dopravy, konkrétně společnosti RegioJet a Leo Express, a to na základě

podnájemních smluv uzavřených se žalobcem za tržních podmínek. Pokud by o to druhý žalovaný usiloval, mohl by prostory v budovách užívat v souladu s právními předpisy, jak to učinili ostatní dopravci působící v železniční dopravě na stanici Praha Hlavní nádraží, a to s ohledem na rovnost podmínek dopravců, jak vyžaduje i evropská právní úprava. Není sebemenší důvod, aby pro druhého žalovaného mělo platit cokoli jiného, tedy aby užíval budovy bez podnájemní smlouvy se žalobcem. Ke dni podání této žaloby druhý žalovaný část předmětu nájmu neoprávněně užívá, v důsledku čehož ji nemůže užívat žalobce nebo ji dát do podnájmu. Druhý žalovaný tak ruší žalobce v držbě nájemního práva k předmětu nájmu, když mu brání ve výkonu nájemního práva v celém rozsahu. K rušení držby nájemního práva žalobce došlo dne 1. 7. 2016 zveřejněním informace o údajném uložení dokladu o koupi části závodu do sbírky listin. Od tohoto dne první žalovaná porušila držbu nájemního práva žalobce tím, že umožnila druhému žalovanému neoprávněně užívat část předmětu nájmu.

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 17. 12. 2003 soud zjistil, že druhý žalovaný je vlastníkem budovy č.p. 300 na parcelách č. 4105/4 (LV: 2178), č. 4105/5 (LV: 2178) a č. 4354 a parcely č. 4354, vše zapsáno na LV č. 6842 pro k.ú. Vinohrady, obec Praha, Katastrální úřad Praha-město a budovy bez čp/če na parcele č. 2314 a parcely č. 2314, vše zapsáno na LV č. 3104 pro k.ú. Nové Město, obec Praha, Katastrální úřad Praha-město.

Z nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 soud zjistil, že druhý žalovaný jako pronajímatel uzavřel se společností GRANDI STAZIONI S.p.A. jako nájemcem nájemní smlouvu k v rozsahu přesně vymezeném schválenou Dokumentací stavby budova č.p. 300 (Fantova budova) nacházející se na parcelách č. 4105/4 (LV č. 2178), č. 4105/5 (LV č. 2178), č. 4354, vše v katastrálním území Vinohrady, okres Hlavní město Praha, obec Praha; parcela č. 4354 a budova č.p. 300 jsou zapsány na Listu vlastnictví č. 6842 vedeném pro Pronajímatele Katastrálním úřadem Praha-město (čl. 2.2.1), v rozsahu přesně vymezeném schválenou Dokumentací stavby nová odbavovací hala (objekt občanské vybavenosti) nacházející se na stavební parcele č. 2314, vše zapsané v katastrálním území Nové Město, okres Hlavní město Praha, obec Praha, na Listu vlastnictví č. 3104 vedeném pro Pronajímatele Katastrálním úřadem Praha-město (čl. 2.2.2) a v rozsahu přesně vymezeném schválenou Dokumentací stavby – zastřešení 1. nástupiště přilehlé k Fantově budově nad parcelou č. 4354 v k.ú. Vinohrady, okres Hlavní město Praha, obec Praha, zapsaném na Listu vlastnictví č. 6842 vedeném pro Pronajímatele Katastrálním úřadem Praha-město (čl. 2.2.3; tento článek byl zrušen dodatkem č. 4 ze dne 7. 6. 2012). Předmětem nájmu nejsou Provozní prostory, jejichž bližší popis je obsažen v Příloze č. 3 této Smlouvy. Místo a rozsah Provozních prostor se bude měnit v závislosti na prováděné Revitalizaci v souladu se schválenou Dokumentací stavby. Místa veřejnosti přístupná jsou součástí nájmu a jsou součástí Předmětu nájmu užívaného Nájemcem (čl. 2.2.4). Nájemní smlouva byla uzavřena na dobu 10 let ode dne nabytí právní moci Stavebního povolení na první Fázi a bude prodloužena o dobu, po kterou Nájemce nemohl prokazatelně bez svého zavinění provádět Revitalizaci, resp. na dobu 30 let od posledního nabytí právní moci Kolaudačního rozhodnutí. Účelem nájmu je umožnit Nájemci komerční využití Předmětu nájmu po Nájemcem provedené Revitalizaci, tzn. přenechávat třetím stranám do podnájmu části Předmětu nájmu za účelem provozování jejich podnikatelské, popř. charitativní činnosti. Základní účel užívání budovy pro provoz dráhy zůstane zachován. Zároveň si smluvní strany dohodly výši a splatnost nájemného.

Z dohody o postoupení práv a převzetí závazků ze dne 31. 5. 2004 a z dodatků k nájemní smlouvě ze dne 17. 12. 2003 soud zjistil, že novým nájemcem se stal žalobce na základě dohody o postoupení veškerých práv a povinností z nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 společností Grandi Stazioni S.p.A.

Z e-mailů ze dne 10. 11. 2015 a ze dne 16. 11. 2015 soud zjistil, že D. E. z advokátní kanceláře Weinhold Legal, v.o.s. komunikoval s Mgr. L. B. z advokátní kanceláře ohledně znění zápisu z jednání mezi žalobcem a druhým žalovaným, které se týkalo plánovaného převodu části závodu, který zahrnuje mimo jiné i budovy Hlavního nádraží v Praze z druhého žalovaného na první žalovanou, a případného dalšího užívání prostor druhým žalovaným.

Ze smlouvy o koupi části závodu ze dne 24. 6. 2016 soud zjistil, že druhý žalovaný jako prodávající a první žalovaná jako kupující uzavřeli kupní smlouvu k části závodu označeného jako „Železniční stanice“ a specifikovaného v příloze č. 1 smlouvy, zejména nemovité věci zapisované do katastru nemovitostí uvedené v příloze č. 3 smlouvy. Smluvní strany uvedly, že si jsou vědomy, že je uzavřena nájemní smlouva č. 0151/03 ze dne 17. 12. 2003 mezi prodávajícím a společností Grandi Stazioni S.p.A., přičemž do práv a povinností z této smlouvy vstoupila se souhlasem prodávajícího společnost Grandi Stazioni Česká republika, s.r.o. Kupující se tak stane dnem nabytí účinků této smlouvy smluvní stranou nájemní smlouvy v pozici pronajímatele.

Z výpisu z Obchodního věstníku soud zjistil, že první žalovaná oznámila dne 1. 7. 2016, že uzavřela dne 24. 6. 2016 jako kupující smlouvu o koupi části závodu označenou jako „Železniční stanice“, která představuje samostatnou organizační složku, s druhým žalovaným jako prodávajícím, a že smlouvu založila dne 1. 7. 2016 do sbírky listin obchodního rejstříku vedené Městským soudem v Praze.

Z informací o pozemcích v katastru nemovitostí ze dne 10. 8. 2016 soud zjistil, že budova č.p. 300 (stavba pro dopravu), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, vše zapsáno na LV č. 199 pro k.ú. Vinohrady, obec Praha, a budova bez čísla popisného nebo evidenčního (objekt občanské vybavenosti), která je součástí pozemku parc. č. 2314, vše zapsáno na LV č. 3104 pro k.ú. Nové Město, obec Praha, a které jsou ve vlastnictví druhého žalovaného, jsou dotčeny změnou právního vztahu: V-53033/2016. Z informace o řízení V-53033/2016 soud zjistil, že řízení se týká mimo jiné nemovitostí v k.ú. Vinohrady a v k.ú. Nové Město, účastníky řízení jsou žalovaní a Česká republika a bylo zahájeno dne 26. 7. 2016.

Z nedatovaných fotografií Hlavního nádraží Praha soud zjistil, že druhý žalovaný užívá prostory v budově tohoto nádraží.

Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“), držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle § 177 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

V této věci soud nenařizoval jednání s odkazem na § 177 o.s.ř. věty třetí, zejména pak z důvodu patnáctidenní lhůty pro vydání rozhodnutí od zahájení řízení (§ 177 o.s.ř. věta první), když vycházel pouze z výše citovaných listinných důkazů předložených žalobcem, ze kterých má za prokázané, že žalobce je od 31. 5. 2004 nájemcem budovy č.p. 300 (stavba pro dopravu), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, vše zapsáno na LV č. 199 pro katastrální území Vinohrady, obec Praha, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, budovy bez čp/če (objekt občanské vybavenosti), která je součástí pozemku parc. č. 2314, vše zapsáno na LV č. 3104 pro katastrální území Nové Město, obec Praha, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, jakož i veřejnosti přístupných míst, a to na základě nájemní smlouvy uzavřené dne 17. 12. 2003 mezi druhým žalovaným jako pronajímatelem a společností GRANDI STAZIONI S.p.A. jako původním nájemcem, který veškerá práva a povinnosti postoupil na žalobce. Soud má též za prokázané, že druhý žalovaný na základě smlouvy o koupi části závodu ze dne 24. 6. 2016 převedl na první žalovanou mimo jiné budovu č.p. 300 (stavba pro dopravu), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, vše zapsáno na LV č. 199 pro katastrální území Vinohrady, obec Praha, a budovu bez čp/če (objekt občanské vybavenosti), která je součástí pozemku parc. č. 2314, vše zapsáno na LV č. 3104 pro katastrální území Nové Město, obec Praha, vše vedené Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, čímž zároveň první žalovaná vstoupila do práv a povinností pronajímatele z nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 namísto druhého žalovaného. Žalobce tvrdí, že druhý žalovaný část předmětu nájmu neoprávněně užívá, což mu umožňuje první žalovaná, v důsledku čehož ji nemůže užívat žalobce nebo ji dát do podnájmu.

Smyslem žaloby na ochranu rušené držby podle § 1003 obč. zák. je poskytnout provizorní ochranu jakékoliv držbě, ať již řádné, poctivé a pravé, ale i nepoctivé, neřádné a nepravé, před svémocným uplatňováním práva, a zajistit tak pokojný stav ve společnosti. Rozhodnutí o takové žalobě pak nevytváří překážku věci rozhodnuté, kdy definitivní ochrany držby je možné se domáhat v řádném soudním řízení. Soud se tak při svém rozhodování omezil pouze na zjištění existence držby a jejího svémocného rušení poté, když zjistil, že žaloba byla podána včas (§ 1008 odst. 1 obč. zák.).

Podle § 987 obč. zák. držitelem je ten, kdo vykonává právo pro sebe. Podle § 988 odst. 1 obč. zák. držet lze právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.

Právem, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon, je i nájem, který tak může být předmětem držby (§ 988 odst. 1 obč. zák.). Jak je uvedeno výše, soud má za prokázané, že žalobce je držitelem nájemního práva k budově čp. 300 v k.ú. Vinohrady, která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, a k budově bez

čp/če v k.ú. Nové Město, která je součástí pozemku parc. č. 2314. Vzhledem k tomu, že žalobce prokázal existenci držby nájemního práva, je aktivně legitimován k podání žaloby podle § 1003 obč. zák.

Soud se tak dále zabýval tím, zda jde ze strany žalovaných o svémocné rušení držby nájemního práva žalobce (§ 1003 obč. zák.). Rušením držby je každé omezování držitele ve výkonu drženého (nezáleží tedy, zda také existujícího) práva, ať již vlastnického, či jiného, nejde-li ovšem o vypuzení z držby (proti tomu poskytuje ochranu žaloba podle § 1007). Rušením je každé zamezení nebo faktické ztížení výkonu práv. Rušení držby musí být svémocné; takovým je každý zásah do držby, ať se stal v jakékoli formě, s výjimkou zásahu dovoleného právem (Spáčil, J. a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976 – 1474). Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, 114 s). V literatuře se shodně uvádí, že žalovaným může být i spoludržitel, který „o své újmě podniká činy, dosavadní stav měnící, k nimž souhlasu spoludržitelů zapotřebí jest, anebo žalujícímu spoludržiteli brání v činech, které každý samostatně vykonávat smí“ (*Randa, Šíkl*, 1890, s. 129; stejně *Knapp*, 1993) (Spáčil, J. a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976 – 1474). Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, 116 s).

Pokud druhý žalovaný na základě smlouvy o koupi části závodu ze dne 24. 6. 2016 převedl na první žalovanou mimo jiné budovu č.p. 300 (stavba pro dopravu), která je součástí pozemku parc. č. 4354/1, a budovu bez čp/če (objekt občanské vybavenosti), která je součástí pozemku parc. č. 2314, vše vedené Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, čímž zároveň první žalovaná vstoupila do práv a povinností pronajímatele z nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 namísto druhého žalovaného, pak uzavřením takové smlouvy nedošlo ke svémocnému rušení držby žalobce. Práva a povinnosti žalobce z nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 totiž zůstala nezměněna.

Pokud má žalobce informaci, že druhý žalovaný hodlá s první žalovanou uzavřít nájemní smlouvu k předmětným budovám bez svolení žalobce, pak správně poukazuje na § 1763 obč. zák., podle kterého poskytne-li strana postupně uzavřenými smlouvami různým osobám právo užívat nebo požívat tutéž věc v tutéž dobu, nabývá takové právo osoba, které převodce poskytl věc k užívání nebo požívání nejdříve. Není-li někdo takový, náleží právo osobě, s níž byla uzavřena smlouva, která nabyla účinnosti jako první. V případě, že by první žalovaná uzavřela s druhým žalovaným nájemní smlouvu ke shodnému předmětu nájmu, který je předmětem nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003, pak by i přesto nájemní právo stále svědčilo žalobci. Uzavření nájemní smlouvy mezi žalovanými k předmětu nájmu nebo jeho části nebylo prokázáno.

Žalobce však tvrdí, že druhý žalovaný ke dni podání žaloby „část předmětu nájmu i nadále, ovšem neoprávněně, užívá, v důsledku čehož příslušnou část předmětu nájmu nemůže žalobce užívat přímo nebo dát do podnájmu“. Pokud druhý žalovaný „i nadále“ užívá blíže nespecifikovanou část předmětu nájmu, pak tuto část zřejmě užíval i v minulosti před uzavřením smlouvy o koupi části závodu ze dne 24. 6. 2016, což svědčí spíše o tom, že druhý žalovaný neužívá předmět nájmu nebo jeho část, ale naopak provozní prostory, které dle nájemní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 předmětem nájmu nebyly a žalobce k nim nemá žádné právo užívání. Ke svémocnému rušení držby žalobce tak nemohlo dojít.

Žalobce dokládá neoprávněné užívání části předmětu nájmu druhým žalovaným fotografiemi Hlavního nádraží Praha a informacemi druhého žalovaného o nákupu jízdenek a místenek na jeho internetových stránkách. Z nájmní smlouvy ze dne 17. 12. 2003 vyplývá, že předmětem nájmu nejsou provozní prostory (čl. 2.2.4, následně změněn 4. dodatkem na čl. 2.2.3), které jsou v nájmní smlouvě definovány jako „nebytové prostory zahrnující i spojovací chodby, které nejsou předmětem nájmu a jsou určeny dokumentací stavby k užívání pronajímatelem pro zajištění železničního prostoru a odbavení cestujících a jiných souvisejících činností“. Z fotografií předložených žalobcem vyplývá, že druhý žalovaný užívá nebytové prostory či spojovací chodby, které jsou určeny pro zajištění železničního prostoru a odbavení cestujících a jiných souvisejících činností, a které nejsou předmětem nájmu žalobce.

Soud se neztotožňuje se závěrem žalobce, že jakmile se první žalovaná stala vlastníkem předmětných budov, přestaly být prostory v budovách do té doby užívané druhým žalovaným provozními prostory a staly se předmětem nájmu. Jak je uvedeno výše, změnou v osobě vlastníka nemovitostí a pronajímatele nemohlo dojít ke změně nájmní smlouvy ze dne 17. 12. 2003, když ke změně této nájmní smlouvy může dojít pouze písemným dodatkem (čl. 21.10 smlouvy). Uzavření dodatku k nájmní smlouvě žalobce netvrdí ani neprokazuje, nadále tak platí, že provozní prostory nejsou předmětem nájmu žalobce.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žalobce neprokázal své mocné rušení držby nájmního práva žalovanými, zejména přesně nespecifikoval, jakou konkrétní část předmětu nájmu druhý žalovaný neoprávněně užívá, a pokud měl na mysli provozní prostory, pak ty nejsou předmětem držby nájmního práva žalobce, proto nezbylo, než žalobu na ochranu rušené držby v celém rozsahu zamítnout (výroky I., II., III.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byli zcela úspěšní žalovaní, proti kterým byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, měli by tak proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaným dosud žádné náklady nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok IV.).

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

V Praze dne 25. srpna 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
s o u d k y n ě

*Za správnost vyhotovení:
Bc. Hana Novotná*